

Narayana Kavacham in Sanskrit

Narayana Kavacham – Sanskrit Lyrics (Text)

Narayana Kavacham – Sanskrit Script

न्यासः

अङ्गन्यासः

- ॐ ॐ पादयोः नमः ।
ॐ नं जानुनोः नमः ।
ॐ मोम ऋर्वोः नमः ।
ॐ नाम ऋदरे नमः ।
ॐ रां हृदि नमः ।
ॐ यम ऋरसि नमः ।
ॐ णां मुखे नमः ।
ॐ यं शिरसि नमः ।

करन्यासः

- ॐ ॐ दक्षिणतर्जन्याम ऋमः ।
ॐ नं दक्षिणमध्यमायाम ऋमः ।
ॐ मों दक्षिणानामिकायाम ऋमः ।
ॐ भं दक्षिणकनिष्ठिकायाम ऋमः ।
ॐ गं वामकनिष्ठिकायाम ऋमः ।
ॐ वं वामानिकायाम ऋमः ।
ॐ तें वाममध्यमायाम ऋमः ।
ॐ वां वामतर्जन्याम ऋमः ।
ॐ सुं दक्षिणाङ्गुष्ठोर्ध्वपर्वणि नमः ।
ॐ दें दक्षिणाङ्गुष्ठाधः पर्वणि नमः ।
ॐ वां वामाङ्गुष्ठोर्ध्वपर्वणि नमः ।
ॐ यं वामाङ्गुष्ठाधः पर्वणि नमः ।

विष्णुषडक्षरन्यासः

ॐ ॐ हृदये नमः ।
ॐ विं मूर्ध्ने नमः ।
ॐ षं भ्रुवोर्मध्ये नमः ।
ॐ णं शिखाग्राम् नमः ।
ॐ वें नेत्रयोः नमः ।
ॐ नं सर्वसन्धिषु नमः ।
ॐ मः प्राच्याम् अस्त्राय फट् ।
ॐ मः आग्नेय्याम् अस्त्राय फट् ।
ॐ मः दक्षिणस्याम् अस्त्राय फट् ।
ॐ मः नैऋत्ये अस्त्राय फट् ।
ॐ मः प्रतीच्याम् अस्त्राय फट् ।
ॐ मः वायव्ये अस्त्राय फट् ।
ॐ मः उदीच्याम् अस्त्राय फट् ।
ॐ मः ऐशान्याम् अस्त्राय फट् ।
ॐ मः ऊर्ध्वाग्राम् अस्त्राय फट् ।
ॐ मः अधराग्राम् अस्त्राय फट् ।

श्री हरिः

अथ श्रीनारायणकवच

॥राजोवद्य॥

यया गुप्तः सहस्राक्षः सवाहाम् रिपुसैनिकाम्।
क्रीडन्निव विनिर्जित्य त्रिलोक्या बुभुजे श्रियम्॥1॥

गवंस्तन्ममाख्याहि वर्म नारायणात्मकम्।
यथास्ततप्यिनः शत्रून् येन गुप्तोस्जयन्मृधे॥2॥

॥श्रीशुक उवाच॥

वृतः पुरोहितोस्त्वाष्ट्रो महेन्द्राग्रामुच्छते।
नारायणाख्यं वर्माह तदिहैकमना शृणु॥3॥

विश्वरूप उवाचधौताङ्घ्रिपाणिराचम्य सपवित्र उदङ् मुखः।
कृतस्वाङ्गकरन्यासो मन्त्राभ्यां वाग्यतः शुचिः॥4॥

नारायणमयं वर्म संनह्येद् भय आगते।
पादयोर्जानुरूर्वोरूदरे हृद्यथोरसि॥5॥

मुखे शिरस्यानुपूर्व्यादोङ्कारादीनि विन्यसेत।
ॐ नमो नारायणायेति विपर्ययमथापि वा॥6॥

करन्यासं ततः कुर्याद् द्वादशाक्षरविद्यया।
प्रणवादियकारन्तमङ्गुल्यङ्गुष्ठपर्वसु॥7॥

न्यसेद् हृदय ओङ्कारं विकारमनु मूर्धनि।
षकारं तु भ्रुवोर्मध्ये णकारं शिखया दिशेत॥8॥

वेकारं नेत्रयोर्युञ्ज्यान्नकारं सर्वसन्धिषु।
मकारमस्त्रमुद्दिश्य मन्त्रमूर्तिर्भवेद् बुधः॥9॥

सविसर्गं फडन्तं ततः सर्वदिक्षु विनिर्दिशेत।
ॐ विष्णवे नम इति ॥10॥

आत्मानं परमं ध्यायेद् ध्येयं षट्शक्तिभिर्युतम।
विद्यातेजस्तपोमूर्तिमिमं मन्त्रमुदाहरेत् ॥11॥

ॐ हरिर्विदध्यान्मम सर्वरक्षां न्यस्ताङ्घ्रिपद्मः पतगेन्द्रपृष्ठे।
दरारिचर्मासिगदेषुचापाशान्प्रधानोऽष्टगुणोऽष्टबाहुः ॥12॥

जलेषु मां रक्षतु मत्स्यमूर्तिर्यादोगणेभ्यो वरुणस्य पाशात्।
स्थलेषु मायावपुवामनोऽस्व्यात् त्रिविक्रमः खेवतु विश्वरूपः ॥13॥

दुर्गेष्वप्याजिमुखादिषु प्रभुः पायान्नुसिंहोऽसुरयुथपारिः।
विमुञ्चतो यस्य महाट्टहासं दिशो विनेदुर्न्यपतंश्च गर्भः ॥14॥

रक्षत्वसौ माध्वनि यज्ञकल्पः स्वदंष्ट्रयोन्नीतधरो वराहः।
रामोऽद्रिकूटेष्वथ विप्रवासे सलक्ष्मणोस्व्याद् भरताग्रजोस्स्मान् ॥15॥

मामुग्रधर्मादखिलात् प्रमादान्नारायणः पातु नरश्च हासात्।
दत्तस्त्वयोऽदथ योऽनाथः पायाद् पुणेशः कपिलः कर्मबन्धात् ॥16॥

सनत्कुमारो वतु कामदेवाद्द्वयशीर्षा मां पथि देवहेलनात्।
देवर्षिवर्यः पुरुषार्चनान्तरात् कूर्मा हरिर्मा निरयादशेषात् ॥17॥

धन्वन्तरिर्भावान् पात्वपथ्याद् द्वन्द्वाद् भयादृषभो निर्जितात्मा।
यज्ञश्च लोकादवताज्जनान्ताद् बलोऽपात् क्रोधवशादहीन्द्रः ॥18॥

द्वैपायनो भवान् प्रबोधोद् बुद्धस्तु पाखण्डपात् प्रमादात्।
कल्किः कले कालमलात् प्रपातु धर्मावनायोरुक्तावतारः ॥19॥

मां केशवोऽदया प्रातरव्याद् ऽविन्द आसङ्गवमात्तवेणुः।
नारायण प्राह उदात्तशक्तिर्मध्यन्दिने विष्णुररीन्द्रपाणिः ॥20॥

देवोस्परारहे मधुहोग्रधन्वा सायं त्रिधामावतु माधवो माम्।
दोषे हृषीकेश उतार्धरात्रे निशीथ एकोस्वतु पद्मनाभः ॥21॥

श्रीवत्सधामापररात्र ईशः प्रत्यूष ईशोऽसिधरो जनार्दनः।
दामोदरोऽव्यादनुसन्ध्यं प्रभाते विश्वेश्वरो भवान् कालमूर्तिः ॥22॥

चक्रं युगान्तानलतिग्मनेमि भ्रमत् समन्ताद् भवान् वत्प्रयुक्तम्।
दन्दग्धि दन्दग्ध्यरिसैन्यमासु कक्षं यथा वातसखो हुताशः ॥23॥

ऽदेऽशनिस्पर्शनविस्फुलिङ्गो निष्पिण्डि निष्पिण्ड्यजितप्रियासि।
कृष्माण्डवैनायकयक्षरक्षोभूतग्रहान्धूर्णय चूर्णयारीन् ॥24॥

त्वं यातुधानप्रमथप्रेतमातृपिशाचविप्रग्रहघोरदृष्टीन्।
दरेन्द्र विद्रावय कृष्णपूरितो भीमस्वनोऽरेहृदयानि कम्पयन् ॥25॥

त्वं तिग्मधारासिवरारिसैन्यमीशप्रयुक्तो मम छिन्धि छिन्धि।
चर्मञ्छतचन्द्र छादय द्विषामघोनां हर ऽऽचक्षुषाम् ॥26॥

यन्नो भयं ग्रहेभ्यो भूता केतुभ्यो नृभ्य एव च।
सरीसृपेभ्यो दंष्ट्रिभ्यो ऽऽतेभ्योऽहोभ्य एव वा ॥27॥

सर्वाण्येतानि भाऽन्नामरूपास्त्रकीर्तनात्।
प्रयान्तु सङ्क्षयं सद्यो ये नः श्रेयः प्रतीकाः ॥28॥

ऽरुडो भाऽवान् स्तोत्रस्तोभश्छन्दोमयः प्रभुः।
रक्षत्वशेषकृच्छ्रेभ्यो विष्वक्सेनः स्वनामभिः ॥29॥

सर्वाऽद्भ्यो हरेर्नामरूपायानायुधानि नः।
बुद्धिन्द्रियमनः प्राणान् ऽऽन्तु ऽऽर्षदभूषणाः ॥30॥

यथा हि भाऽवानेव वस्तुतः सद्सच्च यत्।
सत्यनानेन नः सर्वे यान्तु नाशमुऽऽद्रवाः ॥31॥

यथैकात्म्यानुभावानां विकल्परहितः स्वयम्।
भूषणायुद्धलिङ्गाख्या धते शक्तीः स्वमायया ॥32॥

तेनैव सत्यमानेन सर्वज्ञो भाऽवान् हरिः।
ऽऽतु सर्वैः स्वरूपैर्नः सदा सर्वत्र सर्वाः ॥33॥

विदिक्षु दिक्षूर्ध्वमधः समन्तादन्तर्बहिर्भाऽवान् नारसिंहः।
प्रहाऽयंल्लोकभयं स्वनेन ग्रस्तसमस्ततेजाः ॥34॥

मघवन्निदमाख्यातं वर्म नारयणात्मकम्।
विजेष्यस्यञ्जसा येन दंशितोऽसुरयूथाऽन् ॥35॥

एतद् धारयमाणस्तु यं यं ऽश्यति चक्षुषा।
ऽदा वा संस्पृशेत् सद्यः साध्वसात् स विमुच्यते ॥36॥

न कुतश्चित् भयं तस्य विद्यां धारयतो भवेत्।
राजदस्युग्रहादिभ्यो व्याघ्रादिभ्यश्च कर्हिचित् ॥37॥

इमां विद्यां पुरा कश्चित् कौशिको धारयन् द्विजः।
योऽधारणया स्वाङ्गं जहौ स मरूधन्वनि ॥38॥

तस्योपरि विमानेन ऽन्धर्वपतिरेकदा।
ययौ चित्ररथः स्त्रीर्भिवृतो यत्र द्विजक्षयः ॥39॥

ऽऽनान्यपतत् सद्यः सविमानो ह्यवाक् शिराः।
स वालखिल्यवचनादस्थीन्यादाय विस्मितः।
प्रास्य प्राचीसरस्वत्यां स्नात्वा धाम स्वमन्वात् ॥40॥

॥श्रीशुक उवाच॥
य इदं शृणुयात् काले यो धारयति चादृतः।
तं नमस्यन्ति भूतानि मुच्यते सर्वतो भयात् ॥41॥

एतां विद्यामधिऽतो विश्वरूपाच्छतक्रतुः।
त्रैलोक्यलक्ष्मीं बुभुजे विनिर्जित्यश्मृधेसुरान् ॥42॥

॥इति श्रीनारायणकवचं सम्पूर्णम्॥
(श्रीमद्भागवत स्कन्ध 6,अ। 8)